

Refleksjonsbrev for Balder

Februar 2023.

Februar ble farget av forberedelser og forventninger til karnevalet, masse Bukkene Bruse lek/dramatisering, en tydelig glede over å kle seg ut med eget kostyme, for å nevne noe..

Det er hyggelig å høre at flere barn har snakket mye om kostymene og forberedelsene frem til den store dagen, og at de har uttrykt glede over opplevelser rundt karnevals-dagen. Mange foreldre forteller også om mye Bukkene Bruse-lek hjemme også, så det er et tydelig engasjement å se på flere arenaer, ikke bare her på avdelingen.

100 måter å være (barn) på i et inkluderende fellesskap

Karnevalsforberedelser -Nok tid til å ta et valg

Mange barn var tydelig på hva de ville være på karnevalet, og bestemte seg fort, mens andre trengte lengre tid. Alle er forskjellige. Noen hadde flere ønsker, synes kanskje det var vanskelig å bestemme seg, og endret mening flere ganger. Den ene dagen ville man være hvit katt med blå øyne, den andre dagen en orange tiger..

Det å ta et valg er ikke alltid like lett. Vi samarbeidet tettere med enkelte foreldre hvor barna trengte mer tid til å ta et valg, og der vi trengte forklaringer på morsmål. Vi samtale om dette hjemme også, slik at barna fikk god tid til å vurdere. Bruk av foto av ulike dyr på nett har fungert som en støtte i denne valg-prosessen. Enkelte hadde behov for å se på ulike bilder i flere runder. Vi tenker det bidro til at hver enkelt fikk den tiden de trengte til å komme frem til det dyret de ville være.

Barnehagen skal være bevisst på barnas ulike uttrykksformer og tilrettelegge for medvirkning på måter som er tilpasset barnas alder, erfaringer, individuelle forutsetninger og behov.

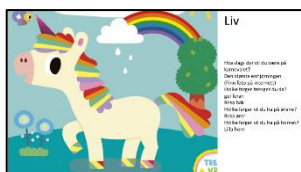
Rammeplanen

oppfordret til

Her er noen av fotoene barna valgte som inspirasjon til kostymet sitt

Hva kan bidra til et mangfold av uttrykk?

Flere barn valgte å være enhjørninger. Vi var bevisste på at en og en skulle få tid og rom til å se på ulike foto av dyret de hadde valgt, for så å finne et foto de likte, som vi så kopierte over på et skjema, med noen utdypende spørsmål. Støttespørsmålene (hvilke farger vil du ha på horn, ører? etc) bidro til at barna kunne tenke mer i detalj på eget kostyme, og ta selvstendige fargevalg. Vi tenker denne prosessen som pågikk over flere uker bidro til at vi fikk unike kostymer; ingen valgte helt like foto, og alle valgte litt ulike farger på de ulike detaljene på kostymet sitt.

Videreutvikle vår sosiale kompetanse

Samarbeidet rundt kostymene kunne også bidra til at man ble litt mer åpen for å ta imot hjelp fra andre og til å yte hjelp til andre. Eier av kostymet valgte farger og bestemte hvordan kostymet skal være, noe som fordret at alle må lytte, forstå hva de mener, for så å finne sin oppgave og hjelpe til. Noen ganger klarte to-tre barn på egen hånd å bli enige om hvem som skulle dyppe penselen i hvilken kopp, hvor de ulike fargene skulle males, etc. Andre grupper trengte kanskje litt støtte fra en pedagog til å gi plass til hverandre, til å dele på maling og verktøy, etc. Slike aktiviteter kan være en fin arena å sette ord på hvordan vi er/ snakker med hverandre; at det er fint om vi klarer å snakke med en hyggelig stemme, hvor vi støtter og veilede barna til å sette ord på hva de ønsker/trenger, etc

Barnehagen skal aktivt legge til rette for utvikling av vennskap og sosialt fellesskap. Barnas selvfølelse skal støttes, samtidig som de skal få hjelp til å mestre balansen mellom å ivareta egne behov og det å ta hensyn til andres behov. s. 23 i Rammeplanen

Ulike måter å uttrykke seg/delta på

Voksne la til rette for flere økter der vi gikk inn i rollene som «Dyrene Bruse», både på avdelingen, i garderoben og på fellesrommet i uken før karnevalet. Gjentakelse er noe barna liker, det gir alle mulighet å bli godt kjent med eventyret, bli tryggere på egen rolle og de får flere muligheter å uttrykke seg på sin måte. For å identifisere seg med kostymene, og ikke presentere seg som bukker i dramatiseringen (som flere barn gjorde den første gangen), snakket vi om hvilket dyr hver enkelt var. Etter hvert så vi enhjørninger som stanget, tigre og løver som klorte, og katter som mjauet på broa.

I samlinger fortalte vi eventyret på ulike måter; noen ganger gikk den største først, vi hadde flere troll, bukker som skulle til Mack'ern, etc. Når vi lekte/dramatiserte la vi også vekt på at

alle som ville kunne stange trollet, kanskje ville to stykker gå over broen samtidig, etc. På denne måten erfarte barna at man kunne uttrykke seg på den måten man selv ville, og si og gjøre andre ting enn i eventyret, uten at noe ble rett/feil. Når vi nå går ut i skogen ved barnehagen så vil barna gå til "troll brua" der leker vi med opptil flere troll og mange forskjellige dyr og individ som vil over med variasjoner på dialogen mellom troll(ene) og de som vil over brua. Nytt i dag var "kjøttballe" og "to" som ville over brua.

Uken før karnevalet hadde vi en økt hver dag på fellesrommet, der vi også øvde med mikrofon. Voksne hadde reflektert mye over måter vi kunne støtte barna på; at vi alle måtte skru opp hørestyrken vår og se/høre hvilke innspill/støtte barna kom med der og da. Det endte med at alle deltok på ulike måter på selve karnevalet: flere barn uttrykte seg verbalt, flere stanget eller dasket/klorte trollet på lat, og alle gikk over broen i tur og orden. Med hele barnehagen som publikum, som lo og fulgte med på fremføringen. Det var veldig gøy å oppleve dette med barna. Vi er imponert over hva barna deres våger!

bestevenner -gode venner

Vi har observert at mange er opptatt av å snakke om «bestevenner» for tiden. Noen er opptatt av å spørre om de er bestevenner, får noen ganger blankt «nei» som svar, og noen blir veldig lei seg. Vi snakker med barna der og da, trøster de som har fått avslag og sier noe om at det er ikke alltid at andre vil leke, kanskje de vil slappe av for seg selv en stund, men kanskje man kan leke sammen senere.. Det er viktig å støtte barna i å takle motgang, og selv om det er litt trist så er det ikke farlig å kjenne på at man er litt lei seg.. kanskje man kan finne på noe annet å gjøre i mellomtiden.. Vi snakker også med den som sier «nei», og forklarer at man kan bli lei seg når man sier det på den måten, at man heller kan si «ikke akkurat nå», «jeg vil være litt for meg selv nå».. Vi snakker om at det er fint å ha venner, at man kan ha mange venner, at det hender venner blir uenig, osv. Fint om dere snakker med barna hjemme også om temaet, oppfordre dem til å svare på en mildere måte; for eks; *vil ikke leke akkurat nå, men kanskje senere..* Da er det lettere for vennen å godta. Vi vil jobbe videre med dette temaet, både direkte når situasjoner oppstår i hverdagen, men også dramatisere små sekvenser med dukker i samlinger, hvor vi kan belyse ulike sider ved det å være venner/være utestengt fra leken, med mer.

For de som vil lese mer om problemstillingen så finnes det en fin artikkel her:

[Pedagog vil unngå begrepet bestevenner i barnehagene - Barn \(klikk.no\)](#)

Praktisk info;

I4. mars: familiemøte (foreldre er velkommen) kl 15.00-16.30 (det blir lapskaus, foto fra barnas hverdag, og lek inne på Balder.) Mer info kommer 😊

